

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

De præparationibus præmittendi festo Pentecostes. Cap. XXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

Septimo. Commenda alias tuas particulares necessitates, & publicas & priuatas.

Octauo. Dic orationem illam. Anima Christi sanctifica me &c.

Nono. Conclude has deuotiones, illa pulchra oratione: Respic quaesumus Domine super hanc familiam tuam pro qua Dominus noster Iesus Christus, non dubitauit manibus tradi nocentium & crucis subire tormentum, qui tecum uiuit & regnat in unitate Spiritus Sancti Deus per omnia secula seculorum. Amen.

CAPVT VIGESIMVMQVINTVM.

De preparationibus præmittendis festo Pentecostes, ad obrinenda multa dona Spiritus Sancti.

184.

cap. 80.

Non possum meliores suadere preparationes pro personis in Spiritu prouectis, præmittendas solennitatis Pentecostes, ad obtinenda multa dona Spiritus S. quam eas, quæ habentur in vita B. M. Magdalene Pazziæ, ab ea adhibita. Cum enim die Ascensionis cogitaret de hac præparatione, abstracta à sensibus cepit loqui hoc modo: O Sancti apostoli, quando Dominus ascendit in celum, docuit vos quid facere deberetis pro recipiendo Spiritu S. Docete ergo nunc me. O pure Ioannes, & amabilis Philippe, non scietis mihi negare. Dicite mihi quale debeat esse meum cenaculum: quales operationes interna & externa, quales eleuationes meritis, in his paucis diebus.

Bonum erit ædificare cenaculum in alto. Erit cenaculum latus uerbi, in quo manendum sit in unione amoris. Qualis debet esse meus cibus, & potus spiritualis: uolo illum placidum sumere cullibet denti: considerationem operationum grandium & humillimarum quas fecit Verbum incarnatum, manendo hic nobiscum. Potus erit, sanguis qui exiit ex illis quatuor fontibus ipsius saxarum manuum & pedum: & aliquando potest iri ad illum fontem, qui habet tot canales, ipsius venerandi capitis. O amorosum Verbum, triginta tribus annis mansisti nobiscum, & ego debeo facere triginta tres actus amibilationis intra diem & noctem. Et hæc erit una operationum internarum.

Post octo dies à tua natiuitate dedisti sanguinem nobis, & ego debeo facere octies examen conscientia, intra diem & noctem: quia si anima non est bene examinata & purgata à suis defectibus, non est apta ad dandum sanguinem pro te. id est, ad se offerendam tibi in actu martyrij: & quoties faciam examen conscientia adiungam renouationem uotorum religiosorum.

Quadragesima diebus mansisti in terra, postquam à morte resurrexisti, & ego debeo intra diem & noctem quadragesies eleuare mentem meam ad te.

Septem annis fuisti in Aegypto, & ego debeo intra diem & noctem, offerre tibi sepentes illos qui sunt in te: membris peccati.

Quadragesima diebus mansisti postquam es natus,

antequam te offerres in templo, & ego debeo intra diem & noctem quadragesies offerre me tibi, in benedictum tuæ uoluntatis.

Nutrimetum spirituale erit quotidiana meditatio tua sanctissima passionis, associando illam meditationi illius ardentis amoris, cum quo incarnatus es, & humilitatis cum qua conuersatus es, & mansuetudinis, cum qua prædicasti, & latitiae cum qua exaudisti chanaanam & Samaritanam: illa non rogauit te, sed tu inuitasti eam ad petendum. Meditabor etiam illa uerba: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui: Cibus meus est, ut faciam uoluntatem Patris mei. Dicite à me, quia mitis sum, & humilis corde.

Duodecim annis mansisti adtequam ostenderes tuam sapientiam: duodecim actus internos amoris debeo facere erga proximum, & decem humilitatis, similiter internos. O quot se occasiones offerunt nobis istorum actuum internorum, quantæ captiuaciones intellectus & uoluntatis.

Septies debeo adorare S. S. Sacramentum, loco illorum qui illud non adorant, septies meus Christus, qui portat crucem capite inclinato pro omnibus electis.

Ter debeo dare laudem particularem Virgini Sanctissimæ, tanquam Matri & protectrici particulari omnium animarum religiosarum: ut illa concurrat particulariter auxilio suo, ad obseruantium trium uotorum religiosorum.

Et quantum plus potero, debeo præstare obsequia charitatis meo proximo, cum toto illo amore & inuiditate animi, quæ est possibilis.

Semper ero in actu custodiendi meos sensus, & ne reputer pro singulari, debeo facere hoc horis & temporibus & modis debitis: nam si ego nunquam aspicerem, aliqua posset cogitare quod habeam aliquam in dignationem cum ipse: & si nunquam responderem, darent illi occasionem suspicandi.

Ter in die reuocare in memoriam sororibus, cum quibus conuersamur, dignitatem uocationis, ad quam sumus uocati: dicendo aliquam laudem ipsius uocationis, & continuò illius recordari in meipsa.

Quoties offertur occasio, consolari afflictos, tam in interiori quam in exteriori: & in consolatione cuiusuis rei, debeo manere in continuo actu charitatis, & custodire cor.

Oprimi sunt isti actus: sed meo iudicio, non sunt pro iis qui in uia purgatiua adhuc & illuminatiua uersantur, nec cor habent mundatum à peccatis deliberatis frequentibus, & inordinatis passionum motibus non refrænatis, sed eos promittentibus insolescere, etsi ad peccatum aliud non producerent.

Sed sunt pro iis qui sunt in uia uitiua & raro peccant & nunquam grauius & deliberatè Deum offendunt, uti erat ista sancta, quæ pro se, iuxta statum suum perfectissimum, hos actus Deo inspirante elicere proposuit.

Ponam ergo ego alios actus pro tyronibus, & qui adhuc trictantur cum uitiis & concupiscentiis, in iisque sæpe succumbunt.

Prima ergo & fundamentalis præparatio ad

exci-

excipiendam Spiritum Sactum esse debet, purgare animam à peccatis bona confessione si nis notabiliter coinguinata esse cognoscitur, vel si non est us coinguinata, puram conferuare diligentiùs quam haActenus feceris. Nam vt monet S. Gregorius Papis: *Pensate fratres charissimi, quãta sit ista dignitas, habere in cordis hospicio aduentum Dei. Certe si domum nostram quisquam diues aut propens amicus intraret, omni festinantiã domus tota mundaretur, ne quid fortasse, esset, quod oculis amici intrantis offenderet. Tergat, ergo, sordes prauis operis, qui Deo preparat domum mentis. Cur autem id faciendum sit, explicat S. Bernardus: Spiritus ille alit sordes, nec habitare potest in corpore subdito peccatis. Cui enim proprium est peccata repellere, ipsi etiam proprium peccata odisse. Nec tantum grauita odit, sed etiam minima. Quia vt idem S. Bernardus alibi ait: Sanctus Spiritus nec minimam partem intra cordis quod possidet habitaculum patitur resistere.*

Hec ergo sit prima preparatio pro recipiendo Spiritu Sancto, animã purgatorio & puritas, quæ quò maior erit in homine iusto, desiderante dona Spiritus Sancti, eò plura consequetur. Ideò ioro hoc tempore à die Ascensionis vsque ad festum Pentecosten (sed & postea) speciali conatu vites omnia peccata. Nam vt bene dixit Ioannes Abbas vir Sanctus: *Megs que renunciant mundo, hoc est, que abscidunt & amputant à se omne vitium, & nullum introcundi ad se diabolo aditum dereliquit, que iram cohibet, furorem reprimit, mendacium fugit, execratur inuidiam, & non solùm non detrahere, sed nec malè quidem sentire aut suspicari se de proximo suo patiur, que fratris gaudia sua ducit: & tristitiam eius suam tristitiam deputat. Quæ hæc & horum similia obseruat mens, Spiritus Sactò aperit in se locum, qui cum ingressus fuerit & illuminauerit eam, sepe ibi gaudia, semper læticia, caritas, patientia, longanimitas, bonitas, & omnes qui sunt fructus Spiritus, oriuntur. Inter omnia vero peccata maximè his diebus vitanda sunt, impuritas & superbia, Nam vt Christus D. dixit S. Brigitte: *Obstaculum quod retinet aquam, superbia mentis & ambitio est, quæ gratia Spiritus S. obstruitur, & omne bonum quo anima fructificare debet impeditur. Sed & omnia alia peccata, in quæ nos labi contigit his diebus, sint prorsus indeliberata, nam quæ scienter & deliberatè committuntur valde displicent Spiritui S. & illius accessum arcant. Hinc S. Bernardus: *Cauete, inquit ne quis parua reputet, quantumlibet parua, si scienter delinquere conuincatur. Nemo dicat in corde suo, leuia sunt ista, non curò corrigere: non est magnum si in his maneam venialibus minimisq; peccatis. Hæc est enim dilectissimi, impoenitentia, hæc blasphemia in Spiritum Sanctum, blasphemia irremissibilis.***

Secunda preparatio ad recipiendum Spiritum Sanctum sit, lingue custodia ne toto hoc tempore Spiritus Sanctus offendatur vitii lingua. Cum enim frequentius offendatur Deus, lin-

guæ vitii, quàm alijs modis ab hominibus iustis, magno studio cohibenda est lingua, ne Spiritum Sanctum offendat quem desiderat, præsertim, quia vt ait S. Basilius Magnus (nota lector terribilem sententiam magni Doctoris Ecclesiæ) *licet verbum ipsum quod dicitur, genere ipso de numero sit bonorum, tamen nisi ad edificationem fidei dirigatur, nequaquam propterea quod bonum sit, liber sit à periculo, qui illud locutus sit, quippe qui videlicet ex eo quod edificationem illud non accomodauerit contristare noscitur Spiritum Sanctum Dei. Quantò ergo magis contristant Spiritum Sanctum mendacia, verba scurrilia, detractoria, contentiosa, impura?*

Tertia preparatio esse potest illis diebus post Christi Ascensionè vsque ad Petecosten, solitè attentius & diutius meditationi rerum diuinarum præsertim beneficiorum Dei vacare. Cum S. Gertrudis Dominum orasset in Octaua Pasche, quando legitur Dominum in sufflato dedisse suis discipulis Spiritum Sanctum vt etiam sibi suauissimum Spiritum largiri dignaretur, ei respondit Dominus: *Si desideras Spiritum Sanctum accipere, oportet te ad modum discipulorum meorum prius lauis & manus meas contrectare. In quibus verbis intellexit, quod quicumq; Spiritum Sanctum desiderat suscipere, debet contrectare manus Domini, id est, cum gratitudine perpendere amorem cordis diuini, quo nos ab atero predestinauit in filios & hæredes Regni sui, & quomodo eam infusus bonis continuo nos indignos præuenit, & ingratos subsequitur gratis. Manus etiam Domini debet contrectare, hoc est, cum gratitudine recolere singula opera Redemptionis, quibus Dominus 33. annis pro amore nostro laborauit, & specialiter in sua passione & morte. Cumq; ex horum memoria & gratitudine inualuerit, offerat Deo cor suum in vniõne illius amoris, quo ipse dixit, Sicut misit me viuens Pater, & ego mitto vos, &c. ad omne beneplacitum diuina voluntatis ita, quod homo in nullo quicquam velit, vel desideret, quàm beneplacitum Dei: & insuper se ad omnia facienda & sufferenda præbeat, quæcunque Dominus sibi iniungit. Quod cum quis fecerit, indubitanter Spiritum Sanctum paraclitum suscipit eo affectu, quo discipuli hoc die susceperunt per insufflationem Filij Dei.*

Quarta preparatio esse potest, maius & frequentius his diebus exercitium virtutum præcipuarum, quibus oblectatur Spiritus Sanctus. Hoc ipsum orans S. Gertrudis intellexit, Ad susceptionem Spiritus Sanctus quatuor virtutibus animã preparari: puritate, humilitate, tranquillitate (scilicet pacifica conuersatione) & concordia, si in his proficere studeret. Ideò. Obseruauit S. Bernardus, ab Apostolo Spiritum Sanctum numerari in medio virtutum, 2. Cor. 66. In Catalogo inquit spiritualium exercitiorum. Apostolus prudenter inseruit Spiritum Sanctum dicens: *In castitate, in scientia, in longanimitate, in suauitate, in Spiritu S. in charitate non ficta, in verbo veritatis, in virtute Dei: quia vt Spiritus Sanctus est causa harum virtutum; ita oblectatur illis, & per illas accersitur.*

Quinta

Reg. 17. breui.

l. 4. c. 32. Infn. diu. piet.

eb. 4. 2. 4. 2. 1. 0. 2. 1. 0. 2. 1. 0.

l. 4. c. 38.

tr. de vita Solit. col. 2. 6.

Quinta preparatio per recitationem Horarum Canoniarum à sacerdotibus, seu Psalmorum quorundam appositorum, ab alijs solito feruentiorem, esse potest. *Vox enim psalmodie, inquit S. Gregorius Papa: Cum per intentionem (id est feruentem), cordis agitur, per hanc Omnipotenti Domino ad cor iter paratur.*

Sexta preparatio est, conatus maior his diebus ad allequendam perfectionem. Sic B. V. Maria dixit S. Brigide: *Deus omnes cum gratia sua visitat. Eos vero qui sic cogitant, nos inquit abstinere volumus à peccato, & in quantum possumus conari volumus ad perfectionem, hos visitat Spiritus Sanctus frequentius ut perfectius possint.*

Septima preparatio adiuncta præteritis, est maximi momenti, ardentè & frequenter in die, imò ad singularum horarum interdiu pulsus, desiderare multa & magna dona Spiritus Sanctus ad que obtinenda, erigenda est spes nostra Christi verbis: *Beati qui esurunt & sitiunt iustitiam, quoniam ipsi saturabuntur:* Et ita Dominus etiam S. Gertrudi dixit: *Ego cuiuslibet donavi fistulam auream talis virtutis, ut ea quilibet sibi attrahere possit de intimo mei desicati cordis quacunque desiderat. Quam fistulam illa intellexit bonam esse voluntatem, per quam omne bonum spirituale, tam celestium quam terrestrium sibi potest propriè vendicare. Merito ergo S. Bernardus, excitat: Qui desiderat abundantiùs desideret, quoniam quantumcunque desiderare poterit, tantum est accepturus. Imò, non secundum imperfectionem modicæ desiderij, sed mensuram accepturus est bonam & cõferam & coarguatam & super effluentem.*

Octava preparatio est frequens & feruens oratio ex Sanctis desideriis orta, petens à Spiritu S. in nos venturo dona eius quamplurima & maxima: *Precibus insistentem est, inquit B. Laurentius Iustinianus, & Dei suffragium flagitandù, quatenus quotidie nobis semper potiora donentur. Cõtingit enim per sepe, ut quod nequeunt merita, desideriorum interpellationes largiantur. Delectatur quippe Dominus orationibus supplicantiùm, ut eorum votis annuat: si tamen corde simplici fundantur, humilique, mente ac deuotione fidei: Nempè si tria hæc conueniant in orante, de omni re, quamcunque petierit secundum Deum, fiet illi à Patre luminum, eiusq; Filio D. N. Iesu Christo.*

Nona preparatio esse potest, suscepta ob hunc finem aliqua corporis afflictio his diebus, ut sunt cilicia, disciplina, ieiunia, abstinentia, durus lectus.

CAPVT VIGESIMVMSEXTVM.

Deuotiones qua possunt fieri per Octauam Corporis Christi.

185. PRIMò. Quolibet die meditari aliquid de SS. Sacramento Eucharistia.

Secundò. Sæpiùs illud visitare in die: & si desit tempus diu manendi in hac visitatione, breuiter sed feruenter expedire deuotiones.

Tertiò. Ob amorem SS. Sacramenti, ab omni peccato linguæ abstinere per totam Octauam, præsertim à murmuracionibus, detractionibus, mendacijs, & verbis iracundis.

Quartò. Communicare sæpiùs intra Octauam.

Quintò. Quotidie facere disciplinam (cum licentia) ad placandum Deum ob irreuencias quæ fiunt in mundo erga SS. Eucharistiam.

Sextò. Salte ter in die, mane, post meridiem, & ante somnum, quinquies genu flectere versus quatuor partes mundi, breuiter sed affectuosè, ob tres causas.

Primò. Petendo remissionem illorum quæ fiunt in illa parte mundi contra SS. Sacramentum Eucharistia in illo recipiendo, & alijs modis.

Secundò. Gratijs agendo Diuinâ Maiestati pro beneficijs collatis, beneficio SS. Sacramenti & SS. Sacrificij Missæ, viujs & defunctis.

Tertiò. Commendandò Christo Domino nostro in SS. Eucharistia existenti in ea parte mundi, omnes necessitates spirituales & temporales viuorum & mortuorùm.

Septimò. Dum auditur hora, sonante horologio. Primò. Deuorè dicere illam orationem, Deus qui nobis sub Sacramento mirabili, &c. Secundò. Communicare Spiritualiter. Tertiò. Saltem internè, si es cum alijs, & exterid; si solus es, saltem capitis inclinatione, adorare SS. Eucharistiam in eo loco existentem, qui est proximus tibi, vel cubiculo tuo.

Octauò. Tempore prandij & cenæ communicare spiritualiter, occasione cibi & potus.

Nonò. Per hos octo dies, magis seruare silentium, & minus loqui de rebus indifferentibus.

Decimò. Per hos octo dies quotidie solito deuotius aspicere SS. Eucharistiam flectendo in tali loco ex quo possit videri SS. Eucharistia tempore Missæ supra corporale posita, vel, si hoc fieri nequeat, aspiciendo illam expositam publice in sacro illo Ferculo quod Monstrantiam appellamus. Nam S. Gertrudis diuinitus intellexit, quod quoties homo cum desiderio & deuotione inspexerit hostiam in qua latet corpus Christi sacramentaliter, toties meritum suum auget in celo, quia aternaliter in futura visione Dei tot sibi speciales delectationes alludent; quoties in terris cum deuotione & desiderio inspexerit corpus Christi, vel etiam velle videre se posses, cum rationabiliter impeditur.